

Càntut

Cançons de tradició oral

El testament d'en Carbassó

Josep Carlas i Cusí, "Pepet Ferrer", Espolla

8 Fa poc temps qu(e) a ca-sa el meu no - ta - ri vaig a - nar, se - rio, per fir - mar el meu tes - ta - ment.
Quan ja hau - ré fet l'úl - ti - ma ga - nyo - ta han de fi - car - me a din tre un sar - rió de car - bó;

15 Per - què, quan jo si - gui a l'al - tre bar - ri, guar - di de mi un bon re - cord to - ta la
en - lloc de ca - pe - llans, vin - dran mon - ges, i han de por - tar - me al ce - men - ti - ri en car - re

22 gent. Els di - ners que tinc al Banc d'Es - pa - nya que no pas - sen de tren - ta o
tó. M'han d'en - ter - rar vint me - tros de fon - do, per - què jo del clot

29 qu(a) ran - ta du - rets, se - ran re - par - tits en - tre els mils po - bres qu(e) en si - guin
no po - gués sor - tir, i tot - hom qui vin - drà al meu en - ter - ro se - rà ob - se -

38 més me - nuts i més bai - xets. Si so - bren di - ners, els em - ple - (i) a - ran per fer un ves - tit
quiat amb un go - tet de vi. Des - préu(e) hau - ré mort, no vull fu - ne - rals, per - què hau - ré a - ca -

48 al ge - gant. No, no, no, no és ho - ra en - ca - ra de mo - rir - me jo,
bat el(s) rals. Un cop mort, i en la ter - ra qu(e) els res - t(e)s guar - da - rà,

per - què se - gons el met ge a mi em va dir, fins que mo - ri haig de viu - re jo.

pen - ja - ran dalt d'u - na ce - ba l'e - pi - ta - fi, qu(e) en di - rà: a - qui

jau, sens fer mu - lla - der (?) San - ta Pau, el gran ar - tis - ta i can -

tant, en Car - bas - só, que va mo - rir del xar - ram - pió, sí, se - nyor!